

Smelo zvestovať Kristovo tajomstvo

Napísal Balek Robert

Pondelok, 08 Marec 2010 16:42

Hoci každý Kristov učeník je podľa svojich možností povinný šíriť vieru, Kristus Pán vždy povoláva spomedzi svojich učeníkov tých, ktorých sám chce, aby boli s ním a aby ich posielal kázať pohanom. Preto prostredníctvom Ducha Svätého, ktorý rozdeľuje charizmy na všeobecný úžitok, ako chce, roznečuje v srdciach jednotlivcov misijné povolanie a v Cirkvi vzbudzuje inštitúcie, ktoré sa osobitne venujú evanjelizácii, čo je všeobecnou úlohou celej Cirkvi.

Lebo tí, čo sú obdarení žiadúcimi prirodzenými sklonmi a potrebnými vlohami a nadaním a sú pripravení podušať sa na misijné dielo, tak domorodci ako aj cudzinci: kňazi, rehoľníci i laici, sú vyznačení osobitným povolaním. Poslaní zákonitou autoritou idú s vierou a poslušnosťou k tým, čo sú ďaleko od Krista. Ako služobníci evanjelia sú oddelení na dielo, na ktoré boli povolaní, „aby sa pohania stali príjemnou obetou, posvätenou v Duchu Svätom“.

Ale keď Boh volá, človek mu má odpovedať tak, že sa neradí s telom a krvou, lež celý sa zasväť dielu evanjelia. No túto odpoveď nie je nik schopný dať bez podnetu a pomoci Ducha Svätého.

Veď misionár vstupuje do života a poslania toho, ktorý „sa zriekol seba samého a vzal si prirodzenosť sluhu“. Preto musí byť odhodlaný vytrvať cez celý život vo svojom povolaní, zrieknuť sa seba a všetkého, čo doteraz vlastnil, a musí sa stať všetkým pre všetkých.

Keď zvestuje evanjelium medzi pohanmi, má smelo zvestovať Krista, ktorého je vyslancom, aby

Smelo zvestovať Kristovo tajomstvo

Napísal Balek Robert
Pondelok, 08 Marec 2010 16:42

mal v ňom odvahu hovoriť, ako je povinný a nehanbil sa za pohoršenie kríža.

Nech ide v šľapajach svojho Majstra, tichý a pokorný srdcom, aby ukazoval, že jeho jarmo je príjemné a bremeno ľahké.

Nech žije naozaj podľa evanjelia vo veľkej trpezlivosti, v zhovievavosti, v добрote, v nepokrytekej láske, a tým vydáva svedectvo svojmu Pánovi, ak treba, až po vyliatie krvi.

Od Boha dostane silu a odvahu spoznať, že v mnohých skúškach súženia a v krajnej chudobe je veľká radosť.

Z dekrétu Ad gentes Druhého vatikánskeho koncilu o misijnej činnosti Cirkvi (Č. 23-24)